

bidrage til forsørgelse af den anden og dennes eventuelle børn, er det ikke givet, at forholdet senere vil kunne anerkendes. Parterne vil kunne gå fra hinanden få dage eller uger senere. Spørgsmålet om, hvorvidt der er etableret et forhold, som efter den tankegang, der ligger til grund for den foreslåede bestemmelse, skal kunne medføre bortfald af underholdspligten, vil således først kunne afgøres efter nogen tids forløb, og det vil da ikke forekomme rimeligt at tillægge afgørelsen tilbagevirkende kraft.

Den foreslåede ordning synes også at tilsidesætte hensynet til den svagere part (den tidligere hustru) i tilfælde, hvor samlivsforholdet efter kortere eller længere tids forløb ophæves mod hendes vilje; hun vil da ikke have nogen mulighed for at opnå bidrag hverken fra sin tidligere ægtefælle eller fra den anden part i samlivsforholdet. Forslaget synes således stridende mod det ønske om at beskytte den svagere part i et samlivsforhold, som ifølge lovforslagets bemærkninger ligger til grund for forslaget regler om faste samlivsforhold.

Justitsministeriet må anse den foreslåede regel for at være for stiv og usmidig. De hensyn, der ligger til grund for bestemmelsen, tilgodeses som nævnt allerede i gældende praksis, og nogen lovbestemmelse herom må anses for upåkrævet.

III. Vedr. forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Forældremyndighed og samkvemsret).

Spørgsmål:

Kan hensynet til barnets tarv tydeligere trækkes frem i bestemmelsen i § 27, således at det markeres, at dette er udgangspunktet?

Svar:

1. Efter § 27 i den gældende myndighedslov har den af forældrene, hvem forældremyndigheden ikke tilkommer, ret til personligt samkvem med barnet, medmindre særlige omstændigheder taler derimod. Hensynet til barnets tarv er således ikke særligt fremhævet i bestemmelsen.

2. Efter § 27, stk. 2, i det fremsatte ændringsforslag til myndighedsloven kan overøvrigheden tillægge faderen til et barn uden for ægteskab ret til personligt samkvem med barnet, såfremt særlige omstændigheder,

herunder navnlig faderens hidtidige forbindelse med barnet, taler derfor, og det er foreneligt med barnets tarv.

Efter § 27, stk. 3, kan samkvemsret i henhold til stk. 1-2 ophæves af overøvrigheden, såfremt omstændighederne, herunder særlig hensynet til barnets tarv, taler derfor.

3. Sammenholdt med den gældende formulering af myndighedslovens § 27 synes den foreslåede affattelse af § 27, stk. 2 og 3, efter justitsministeriets opfattelse meget stærkt at understrege den betydning, der ved afgørelser efter de nævnte regler må tillægges hensynet til barnets tarv. En yderligere fremhævelse heraf er efter ministeriets opfattelse næppe påkrævet.

Hvis man fra udvalgets side ønsker en endnu stærkere understregning af hensynet til barnets tarv, vil justitsministeriet imidlertid ikke have noget at indvende imod, at bestemmelserne affattes således:

„Stk. 2. Overøvrigheden kan tillægge faderen til et barn uden for ægteskab ret til personligt samkvem med barnet, såfremt det er foreneligt med barnets tarv, og særlige omstændigheder, herunder navnlig faderens hidtidige forbindelse med barnet, taler derfor.“

Stk. 3. Overøvrigheden træffer efter begæring bestemmelse om omfanget og udøvelsen af samkvemsret efter stk. 1-2 og kan ophæve samkvemsretten, såfremt hensynet til barnets tarv eller andre vægtige grunde taler derfor.“

Se også spørgsmål 29-32 under I Vedr. forslag til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

IV. Vedr. forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ægteskabssager m. v.).

Spørgsmål 1:

Det bedes oplyst, hvilken praksis der følges med hensyn til umyndiges optræden på egen hånd i bevillingssager. Sammenhold om retssager forslaget § 448 b.

Svar:

1. Efter den gældende og foreslåede affattelse af retsplejelovens § 448 b kan parterne i ægteskabssager optræde på egen hånd, selv om de er umyndige.

2. En tilsvarende regel findes ikke for den